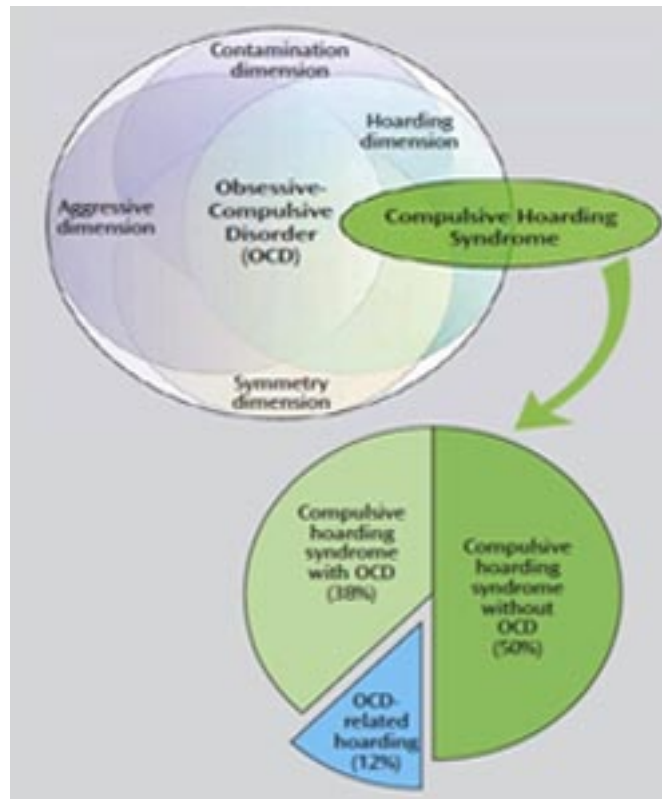

Síndrome d'Acumulació Compulsiva: "M'ho guardo. No sigui cas que..."

12/2008 - Medicina i Salut.

El 50% de les persones que pateixen aquesta síndrome no presenten un quadre de Trastorn Obsessiu Compulsiu. Una dada clau per entendre més a fons una variant poc estudiada i que cal diferenciar de la síndrome de Diògenes. Es tracta de persones de qualsevol edat, majoritàriament dones, que els resulta difícil desprendre's d'objectes sense valor i amb els que, en gran part dels casos, estableixen un vincle emocional. Una situació que deriva en espais inhabitable de la llar i condiona el dia a dia del pacient. El següent estudi, encapçalat pel Departament de Psiquiatria de l'Hospital de Bellvitge, i amb la col·laboració de l'*Institute of Psychiatry de Londres*, obre el camí per continuar investigant. De moment, el mes d'octubre passat, l'article va ser publicat a la revista *American Journal of Psychiatry*.

Només un petit percentatge dels pacients presenta una simptomatologia relacionada amb les obsessions i compulsions típiques del TOC.

L'Acumulació Compulsiva és una patologia molt poc estudiada, considerada fins ara com un subtipus clínic de Trastorn Obsessiu-Compulsiu (TOC). Tanmateix, un estudi ha permès determinar, que al contrari del que es pensava prèviament, el 50% dels pacients amb acumulació compulsiva no presenten un Trastorn Obsessiu Compulsiu. A les persones que pateixen la Síndrome d'Acumulació Compulsiva els resulta extremadament difícil desprendre's d'objectes sense valor i, com a resultat de la conducta d'acumulació, les seves cases acaben repletes d'objectes inservibles que poden arribar a convertir-les en llocs gairebé inhabitable. A més a més, cal distingir-la de la coneguda síndrome de Diògenes. Aquesta última la pateixen principalment persones d'edat avançada (generalment amb deteriorament cognitiu o demència), i un dels símptomes principals és la distracció de la cura personal. D'altra banda, solen acumular escombraries (per exemple, restes de menjar), mentre que les que tenen una síndrome d'Acumulació Compulsiva acumulen objectes sense valor (per exemple, diaris vells, etc.) i pot afectar persones de qualsevol edat. D'altra banda, la Síndrome d'Acumulació Compulsiva, sol ser una conducta secreta, limitada a l'àmbit domèstic. Sol afectar de manera preferent a les dones a partir dels 40 anys, que comencen a desfer objectes (majoritàriament roba, diaris, apunts i fullets publicitaris, etc.) justificant-se en el seu ús posterior o bé perquè se senten vinculades emocionalment a les seves pertinences. El grau de desordre i d'ocupació dels espais habitables de la llar és el factor que més clarament distingeix el deteriorament sofert per aquests pacients. Una altra de les conclusions que es desprèn d'aquest treball és que, en un petit percentatge de pacients amb Síndrome d'Acumulació Compulsiva, els esmentats símptomes sí que semblen estar relacionats amb un TOC subjacent. Aquest subgrup de pacients presenta una simptomatologia més severa, i els motius pels que acumulen estan més relacionats on les obsessions i compulsions típiques del TOC.

Alberto Pertusa, Pino Alonso, David Mataix-Cols y José Manuel Menchón

Departament de Psiquiatria i de Medicina Legal

Universitat Autònoma de Barcelona

Compulsive hoarding: OCD symptom, distinct clinical syndrome, or both?. Pertusa, A; Fullana, MA; Singh, S; Alonso, P; Menchon, JM; Mataix-Cols, D. AMERICAN JOURNAL OF PSYCHIATRY, 165 (10): 1289-1298 OCT 2008.